

A A șaptea pecete. Apocalipsa 8:1-5.

- ❖ Aruncând cenușa (v. 5) în exterior (în curtea Templului, adică pe Pământ) Ioan vede judecățile divine revărsându-se asupra pământului.

B Cele 7 trâmbițe. Apocalipsa 8:6-9:21.

- ❖ Ce semnificație aveau trâmbițele în Vechiul Testament?
 - Pentru a aduna poporul (Numeri 10:2-4)
 - Pentru a avertiza pericolul și a anunța război (Numeri 10:9)
 - Pentru a însoți festivități, jertfe și sacrificii de pace (Numeri 10:10)
 - Pentru a anunța “ziua Domnului”, adică Judecata (Ioel 2:1)
- ❖ Menționarea poporului lui Dumnezeu deja pecetluit (9:4), împreună cu cei patru îngeri care eliberează cele patru vânturi (9:14-15; cf. 7:1-3), situează aceste judecăți în paralel cu cele șapte plăgi.
- ❖ Trâmbițele sunt foarte asemănătoare plăgilor din Egipt și altor descrieri din Vechiul Testament. Așadar, dacă interpretăm mențiunea sigilării și a vânturilor drept ceva general, aplicabil tuturor sfinților (Efeseni 1:13), putem da o interpretare trâmbițelor utilizate de-a lungul istoriei, așa cum este prezentat în următoarele diapozitive.

C Interludiu:

- ❖ Odată descrise judecățile lui Dumnezeu asupra celor nelegiuiți și înainte de suflarea celei de-a șaptea trâmbițe, se prezintă un interludiu explicativ.
- ❖ În această pauză, se explică cum Dumnezeu și-a realizat chemarea, timp de 1.260 de ani de persecuție și până la încheierea timpului de har, prin rămășiță (capitolul 10) și chiar prin Biblie (capitolul 11).
- ❖ **Îngerul cu cărticica. Apocalipsa 10.**
 - Aspectul puternic al îngerului și vocea Sa ne dezvăluie identitatea îngerului din Apocalipsa 10: Isus Hristos însuși (Ap. 1:13-16; 5:5; Os. 11:10; Am. 3:8).
 - Cu cartea lui Daniel în mână, îngerul jură că timpul nu va fi mai lung (cf. Daniel 12:7-9) acest jurământ este făcut între finalul celor 1.260 ani de persecuție și sfârșitul celei mai lungi profeții din Daniel: cei 2.300 de ani (adică 1844).
 - Începând de atunci nu mai sunt profeții de timp. Doar o lucrare de realizat: predicarea Evangheliei. (v. 11).
- ❖ **Cei doi martori. Apocalipsa 11.**
 - Templul pe care Ioan trebuia să îl măsoare este sanctuarul ceresc, cu altarul său de aur. Curtea exterioară nu trebuia să o măsoare deoarece reprezintă Pământul.
 - Comparând cu viziunea din Zaharia 4, vedem că acești martori sunt “cuvântul Domnului” întărit prin “Duhul Meu” (v. 6).
 - Aproape de finalul persecuției, revoluția franceză încearcă să distrugă Biblia, interzicând-o timp de trei ani și jumătate (din 26.11.1793 până în 17.6.1797).
 - Cutremurul provocat de distribuirea Bibliei de către Societatea Biblică, o duce într-un loc în care nu va mai putea fi distrusă niciodată.